

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Rotterdam, van 11 juni 2008 in zaak nr. 07/40364 in het geding tussen:

en

de minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 juli 2006 heeft de minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 28 september 2007 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 juni 2008, verzonden op 24 juni 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

De minister heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J. Borman, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Borman
lid van de enkelvoudige kamer

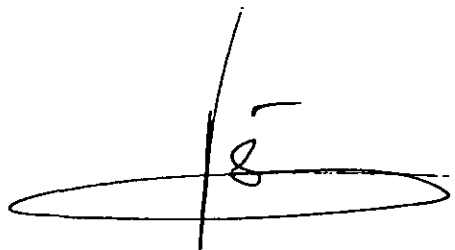
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 december 2008

309-555.

Verzonden: 24 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr : AWB 07/40364
V-nummer:

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. S.R. Kwee, advocaat te Rotterdam,

tegen: **de Minister van Buitenlandse Zaken**, verweerder,
gemachtigde mr. E.T.P.R. Scheers.

I Procesverloop

1 Eiser, geboren op , bezit de Turkse nationaliteit. Op 13 maart 2006 heeft hij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) met als doel "gezinsvorming" bij zijn echtgenote . Bij besluit van 4 juli 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Eiser heeft tegen dit besluit op 12 juli 2006 bezwaar gemaakt. Op 10 oktober 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Op 17 oktober 2006 heeft eiser tegen dit besluit van 10 oktober 2006 beroep ingesteld. Op 23 maart 2007 heeft verweerder het besluit van 10 oktober 2006 ingetrokken. Op 2 juli 2007 heeft een hoorzitting ten kantore van verweerder plaatsgevonden. Op 28 september 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

2 Op 23 oktober 2007 heeft eiser tegen dit besluit (hierna: bestreden besluit) beroep ingesteld bij de rechtbank. Eiser heeft het beroep bij brief van 29 november 2007 aangevuld. Verweerder heeft op 21 maart 2008 een verweerschrift ingediend. Bij brief van 27 maart 2008 heeft eiser nog nadere stukken ingediend.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 8 april 2008. Ter zitting is de gemachtigde van eiser alsmede referente in persoon verschenen. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 72, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een beschikking omtrent de afgifte van een visum, waaronder begrepen een mvv, voor de toepassing van afdeling 2 van hoofdstuk 7 van de Vw 2000, bevattende bepalingen over bezwaar en beroep inzake reguliere verblijfsvergunningen, gelijkgesteld met een beschikking gegeven krachtens de Vw 2000.

1.2 De aanvraag om afgifte van een mvv wordt ingevolge B1/1.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) getoetst aan de voorwaarden die worden gesteld met het oog op het verlenen van een verblijfsvergunning (regulier) in Nederland.

1.3 Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder een beperking, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

1.4 Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 kan ingevolge artikel 16, eerste lid en onder c, van de Wet worden afgewezen indien de vreemdeling, dan wel de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven, ~~niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan~~.

1.5 Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, onder a van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) kan de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperking verband houden met gezinshereniging of gezinsvorming.

1.6 De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdende met gezinshereniging of gezinsvorming wordt ingevolge het bepaalde in artikel 3.13, eerste lid, van het Vb 2000 verleend aan het in artikel 3.14 genoemde gezinslid van de in artikel 3.15 bedoelde hoofdpersoon, indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 van het Vb 2000 genoemde voorwaarden. Ingevolge het tweede lid kan in de overige gevallen de in het eerste lid bedoelde verblijfsvergunning worden verleend.

1.7 Ingevolge artikel 3.22, eerste lid, onder a, van het Vb 2000 wordt de vorenbedoelde verblijfsvergunning verleend, indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a, van het Vb 2000. In het tweede lid is bepaald dat ingeval van gezinsvorming de verblijfsvergunning, in afwijking van het eerste lid, wordt verleend indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

1.8 In artikel 3.73, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vb 2000 staat dat de in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Wet bedoelde middelen van bestaan in ieder geval zelfstandig, zijn indien verworven uit wettelijk toegestane arbeid in loondienst, voorzover de vereiste premies en belastingen zijn afgedragen.

1.9 In artikel 3.75, eerste lid, van het Vb 2000 staat dat de in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wet bedoelde middelen van bestaan duurzaam zijn, indien zij nog één jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven. In het derde lid is bepaald dat in afwijking van het eerste lid, middelen van bestaan verkregen uit arbeid in loondienst eveneens duurzaam zijn, indien op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven gedurende een ononderbroken periode van drie jaren middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven en de middelen van bestaan gedurende nog zes maanden beschikbaar zijn. Indien tijdens de periode van drie jaren gedurende een periode van in totaal niet langer dan zesentwintig weken een werkloosheidsuitkering is ontvangen, wordt die uitkering gelijkgesteld met inkomen uit arbeid in loondienst.

1.10 In B1/4.3.1 van de Vc 2000 staat – voorzover in deze relevant – :
“Verificatie in geval van twijfel

Om te kunnen vaststellen of er sprake is van legale arbeid wordt alleen in geval van twijfel geverifieerd bij de desbetreffende uitvoeringsinstelling of de werknemer daar geregistreerd staat. Er kan daar nagegaan worden wat de aard van het dienstverband is en of er premies voor de betreffende werknemer worden afgedragen. In bepaalde gevallen kan dit direct worden geverifieerd. Indien directe verificatie niet mogelijk is, is het volgende van toepassing. Indien blijkt dat de aard van het

dienstverband, zoals die is aangemeld, anders is dan in de arbeidsovereenkomst staat vermeld, wordt aan die arbeidsovereenkomst niet de gebruikelijke waarde toegekend. De te verwachten duur van de inkomsten komt dan niet overeen met de duur van de arbeidsovereenkomst. In dat geval is niet voldaan aan het duurzaamheidsvereiste.

Om vast te stellen of er premies worden afgedragen voor de individuele werknemer kunnen zich de volgende situaties voordoen:

...
 – de werkgever wordt geacht ingevolge een goed werkgeverschap in het belang van zijn werknemer de arbeidsovereenkomst tussentijds aan te melden, als hij weet hoe belangrijk dat is voor een werknemer voor wie gezinsvorming of gezinshereniging aan de orde is. Als de werkgever dat desondanks niet doet, kan de werknemer hem daarop aanspreken. De werknemer kan de werkgever met name ook verzoeken om een afschrift van de aanmelding van de arbeidsovereenkomst, zodat dat bij de aanvraag om een verblijfsvergunning kan worden overgelegd.

...
 – indien de individuele arbeidsovereenkomst wel is aangemeld en er (voorschotten ter zake van) sociale premies worden afgedragen – dus een totaal – wordt er in het algemeen van uitgegaan dat premieafdracht ook ten behoeve van de betrokken hoofdpersoon plaatsvindt. Voorts wordt in genoemde twijfelgevallen ook geverifieerd bij de Belastingdienst of ter zake belastingen worden afgedragen. Dan geldt mutatis mutandis hetzelfde als voor de af te dragen premies.

...
 Evenzo wordt het inkomen uit arbeid in loondienst niet aangemerkt als zelfstandige middelen van bestaan, indien de arbeidsovereenkomst niet is aangemeld bij de desbetreffende uitvoeringsinstantie of wanneer ter zake geen premies sociale verzekeringen worden afgedragen of wanneer ter zake geen belastingen worden afgedragen.

De aanvraag wordt afgewezen wegens het niet zelfstandig beschikken over inkomsten uit arbeid in loondienst, indien de inkomsten zijn verkregen uit arbeid die niet wettelijk is toegestaan of geen premies sociale verzekeringen of geen belastingen worden afgedragen.

...
 Indien de voornoemde bescheiden – voor zover nodig voor de beoordeling van het middelenvereiste – niet zijn overgelegd, of indien deze naar het oordeel van de Minister op relevante onderdelen inconsistenties, tegenstrijdigheden, hiaten of ongerijmdheden vertonen, is – ongeacht de gestelde hoogte en duurzaamheid van de inkomsten – niet aangetoond dat aan het middelenvereiste wordt voldaan.”

2.1 Verweerder stelt zich op het volgende standpunt. Eiser komt niet voor een mvv in aanmerking, aangezien niet is voldaan aan de voorwaarden voor verlening van een reguliere verblijfsvergunning onder de beperking verband houdend met gezinsvorming. Referente heeft niet aangetoond aan het middelenvereiste te voldoen. Eiser is er meermalen op gewezen dat er diverse ongerijmdheden zijn geconstateerd in de door referente overgelegde financiële stukken. De cumulatieven uit het overgelegde boekingsoverzicht komen overeen met de bedragen op de overgelegde loonaangiften, maar niet met de bedragen zoals vermeld op de betreffende salarisstroken. Uit de arbeidsovereenkomst en de salarisstroken van referente blijkt dat zij in het jaar 2005 € 1911,02 bruto per week zou verdienen. Dit zou op jaarbasis € 24843,26 bruto moeten zijn. De jaaropgave maakt echter melding van een aanzienlijk lager bedrag namelijk € 20133,-. Normaal schommelen de percentages van sociale premies, maar dat blijkt niet uit de door referente overgelegde salarisstroken. Op de salarisstroken blijkt niet wanneer en hoe het contractueel vastgelegde vakantiegeld van 8% wordt uitbetaald. Uit een schrijven van het Uitvoeringsinstituut

werknemersverzekeringen (hierna: UWV) van 11 juli 2007 blijkt dat het laatst bekende brutomaandsalaris bij werkgever € 1266,54 bedroeg over de periode van 9 oktober 2006 tot 5 november 2006. Dit bedrag ligt beduidend lager dan het brutomaandsalaris dat referente al sedert de aanvang van haar werkzaamheden bij werkgever zou verdienen. Ondanks daartoe meerdere keren in de gelegenheid te zijn gesteld, heeft referente geen opheldering kunnen geven van de geconstateerde ongerijmdheden. De loonstrook met betrekking tot de gestelde uitbetaling van het contractueel vastgelegde vakantiegeld is evenmin overgelegd. Hetgeen referente heeft aangevoerd ter zake van haar persoonlijke situatie maakt het vorenstaande niet anders. Er is geen sprake van schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

2.2 In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aanvullend gesteld. De inkomensgegevens over het jaar 2005 staan ter discussie gelet op het bepaalde in artikel 3.75, derde lid, van het Vb 2000. Referente heeft de gestelde onduidelijkheden niet weggenomen. Het handelen van de werkgever van referente komt voor rekening en risico van eiser.

3 Eiser heeft zich – kort samengevat – op het volgende standpunt gesteld. Referente voldoet aan het middelenvereiste, in ieder geval nadat zij na haar bevallingsverlof weer is gaan werken met ingang van 12 juni 2006. Referente heeft een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd met ingang van 2 februari 2005 met uitzendbureau . Deze arbeidsovereenkomst is duurzaam. De onderbreking in verband met de geboorte van de dochter van eiser en referente doet daar niet aan af. Referente stelt dat zij aan de hand van haar salarisspecificaties over 2006 en 2007 alsmede diverse giroafschriften heeft aangetoond over voldoende inkomsten te beschikken. Ook zonder vakantiegeld te ontvangen, voldoet referente aan het middelenvereiste. De ongerijmdheden over 2005 kunnen geen rol spelen, nu het een aanvraag van 2006 betreft. Het is aan de werkgever om de arbeidsovereenkomst bij het UWV aan te melden, de afdracht van de loonbelasting en de sociale premies te regelen, zodat het in strijd met het rechtszekerheid- en zorgvuldigheidsbeginsel is om referente de ongerijmdheden tegen te werpen. Het ligt niet in de invloedssfeer van eiser of referente om de werkgever het een en ander te laten wijzigen. Uit de door de boekhouder van de werkgever overgelegde loonstaten blijkt dat er sprake is van wisselend ingehouden sociale lasten. Op grond van de bijzondere situatie had verweerder de aanvraag niet mogen en kunnen afwijzen. Eiser verwijst voorts naar de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam van 10 december 2007 (JV 2008/99) alsmede naar de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam, van 6 april 2006 (AWB 06/59042).

4 De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor de gevraagde mvv. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

4.1 De rechtbank stelt vast dat in geding is de vraag of referente heeft aangetoond te voldoen aan het middelenvereiste. Verweerder heeft onder verwijzing naar B1/4.3.1 van de Vc 2000 gesteld dat niet is aangetoond dat aan het middelenvereiste wordt voldaan. De rechtbank acht het hierboven onder 1.10 aangehaalde beleid uit B1/4.3.1 niet kennelijk onredelijk.

4.2 Referente heeft diverse stukken overgelegd teneinde aan te tonen dat zij aan het middelenvereiste voldoet. De rechtbank stelt vast dat verweerder referente tijdens de

bezwaarfase er meermalen op heeft gewezen dat er ongerijmdheden zitten in de overgelegde stukken. Verweerder heeft eiser er – onder meer – bij brief van 10 augustus 2007 op gewezen dat uit de verklaring van het UWV van 9 juli 2007 blijkt dat het laatst bekende brutomaandsalaris bij werkgever ~~€-1266,54 bedraagt over de periode van~~ 9 oktober 2006 tot 5 november 2006, hetgeen lager ligt dan het brutomaandsalaris dat referente bij aanvang van haar werkzaamheden bij deze werkgever zou verdienen. Voorts is referente verzocht om een loonstrook met betrekking tot de gestelde uitbetaling van het contractueel vastgelegde vakantiegeld over te leggen, doch deze loonstrook is niet overgelegd. Het is weliswaar de werkgever die dient zorg te dragen voor een correcte afdracht van sociale premies en het voeren van een correcte loonadministratie e.d., doch verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen stellen dat, indien de werkgever hier geen zorg voor draagt, dit voor rekening en risico van eiser komt. Eiser heeft in onvoldoende mate onderbouwd dat dit standpunt van verweerder in strijd is met het rechtszekerheid- en zorgvuldigheidsbeginsel. Ondanks daartoe diverse malen in de gelegenheid te zijn gesteld, heeft referente de ongerijmdheden niet kunnen ophelderen. De thans in beroep overgelegde stukken doen – voorzover deze nieuw zijn – daar niets aan af gelet op het feit dat verweerder deze niet in de besluitvorming heeft kunnen betrekken. Gelet hierop heeft verweerder in redelijkheid kunnen concluderen dat niet is gebleken dat referente aan het middelenvereiste voldoet. De verwijzing naar de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam van 10 december 2007 (JV 2008/99) kan, gelet op hetgeen in de onderhavige zaak in geding is, niet slagen.

4.3 De rechtbank stelt vast dat verweerder ter zake informatie heeft opgevraagd bij het UWV. De rechtbank is van oordeel dat, nu referente de gestelde ongerijmdheden niet heeft kunnen ophelderen, verweerder op grond van zijn beleid niet tevens gehouden was om nadere informatie op te vragen bij de belastingdienst, zoals door eiser is betoogd onder verwijzing naar de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam, van 6 april 2006.

4.4 Verweerder heeft in redelijkheid, gelet op de door eiser aangevoerde bijzondere situatie, geen aanleiding hoeven zien om de aanvraag alsnog toe te wijzen.

4.5 De rechtbank is van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor de gevraagde mvv.

5 Het beroep is derhalve ongegrond.

6 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. D.H. Hamburger, rechter, en door deze en
mr. M.C. Snel-van den Hout, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op 11 juni 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

Afschrift verzonden op:

24 JUN 2008

J.J.A. Bastiaans

mr. Tom R. Hüpscher
mr. Sylvia R. Kwee

advocaten en procureurs

Eendrachtsweg 74
3012 LG Rotterdam

Postbus 1231
3000 BE Rotterdam

Tel. 010 – 414 01 33
Fax 010 – 413 24 73

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
18 JUL 2008	
ZAAKNR:	200805545
AAN:	P.W. DE BOMME
BEHANDELD DO:	PAR:

Aantekenen

De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van
State – hoger beroep vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 's-Gravenhage

Rotterdam, 17 juli 2008

Zonder begeleidend schrijven aangeboden.

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
18 JUL 2008	
ZAANKR.	200805525
AAN:	P.W. DE BONT
BEHANDELD DD:	PAR:

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State

Appellant is _____, geboren op _____ (Turkije), van Turkse nationaliteit, wonende te _____ (Turkije), voor deze zaak woonplaats kiezende te Rotterdam aan de Eendrachtsweg 74 op het kantoor van mr. S.R. Kwee die verklaart door hem bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit beroep in te stellen en in deze als zijn gemachtigde op te treden.

1. Appellant stelt hierbij **hoger beroep** in tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam d.d. 11 juni 2008, verzonden op 24 juni 2008 (procedurenummer: AWB 07/40364), waarbij het beroep van appellant d.d. 23 oktober 2007 gericht tegen het besluit van 28 september 2007 van de Minister van Buitenlandse Zaken, verder te noemen verweerder, inzake de afwijzing in bezwaar van de machtiging tot voorlopig verblijf aanvraag van appellant strekkende tot verblijf bij echtgenote, ongegrond is verklaard. Een afschrift van deze uitspraak is hierbij gevoegd (productie 1).
2. Appellant kan zich met voornoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, verder te noemen de Rechtbank, niet verenigen om de hierna volgende grieven, waarbij verzocht zij om de gronden van de beroepsprocedure hier als herhaald en ingelast te beschouwen.
3. De eerste grief richt zich tegen het oordeel van de Rechtbank vermeld onder rechtsoverweging 4.2 alwaar, kort samengevat, is vermeld dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat niet gebleken is dat referente aan

- 2 -

het middelenvereiste voldoet. Ten onrechte heeft de Rechtbank aldus overwogen. Het standpunt van verweerder en daarmee het standpunt van de Rechtbank getuigt immers van het neerleggen van een risicoaansprakelijkheid geheel aan de zijde van de referente en daarmee aan de zijde van appellant terzake van de correcte afdracht van sociale premies en het voeren van een correcte loonadministratie e.d., terwijl tegelijkertijd wordt vastgesteld dat die afdracht van sociale premies en belastingen een **zorgplicht des werkgevers** is en niet des werknemers. Een en ander is innerlijk tegenstrijdig te achten en daarmee in strijd met het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel. **Het ligt immers niet in de invloedssfeer van de betreffende werknemer, referente, om de afdracht van loonbelasting en sociale premies te wijzigen.** Een en ander klemt te meer daar verweerder, in strijd met gevoerd beleid, allerlei stukken inzake 2005 – een reeds afgesloten boekjaar - van referente heeft opgevraagd, terwijl dit jaar niet betrokken had kunnen en mogen worden bij de besluitvorming in eerste aanleg en bij de besluitvorming in bezwaar. De aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf was immers d.d. 13 maart 2006. Op die datum had referente nog geen drie jaar ononderbroken arbeidsverleden, zodat de ongerijmdheden die terzake van 2005 aan referente en daarmee aan appellant worden tegengeworpen een jaar betreffen dat qua aanvraag noch in bezwaar ter beoordeling staat. Mede gelet op de inhoud van de beschikking in primo is essentie van het bezwaar de vraag of referente nadat zij haar werkzaamheden in 2006 heeft hervat na de geboorte van hun dochter, voldeed aan het middelenvereiste. In bezwaar heeft referente ingevolge artikel 4.2 Awb alle gegevens en bescheiden overgelegd waarover zij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen, zoals arbeidsovereenkomst, haar loonstroken van de afgelopen 3 maanden, werkgeversverklaring, aanmelding UWV en een nieuwe werkgeversverklaring. In beroep heeft referente, ter nadere adstructie van eerder ingenomen stellingen, ook alle salarisspecificaties van na haar bevalling, week 42 2006 tot en met week 52 2006 en de weken 1 tot en met 35

2007 overgelegd alsmede de boekingsoverzichten 2006 en 2007. Wel degelijk blijkt hieruit dat referente al het mogelijke heeft gedaan om onduidelijkheden weg te nemen en informatie aan verweerder te geven. Referente heeft aangetoond dat zij na hervatting van haar arbeid na haar bevalling in week 42 in 2006 wel degelijk duurzaam en voldoende middelen van bestaan heeft en daarmee voldaan heeft aan het middelenvereiste. Het blijven vasthouden door verweerder aan ongerijmdheden terzake van 2005 die des werkgevers zijn en niet door referente of appellant kunnen worden beïnvloed is in strijd met de redelijkheid en het reëel haalbare en daarmee ook in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel. Men moge verwachten dat niet het onmogelijke door verweerder gevraagd wordt, terwijl dit wel degelijk is geschied en dan ook ten onrechte door de Rechtbank is gebillijkt. Het door de Rechtbank gememoreerde beleid onder rechtsoverweging 1.10 ziet niet op een situatie als die van referente. In haar situatie is in strijd met het vermelde in artikel 3.75 Vreemdelingenwet en Vc2000 B1, 4.3 aan ongerijmdheden in 2005, een jaar dat niet bij de beoordeling had moeten worden betrokken, doorslaggevende betekenis verbonden. Letterlijk is immers vermeld: *Op enig moment tussen de datum van indiening van de aanvraag en het moment waarop op die aanvraag wordt beslist, moet gelijktijdig worden of zijn voldaan aan de drie elementen van de middelen van bestaan: zelfstandig, duurzaam en voldoende. Dit vloeit voort uit artikel 16, eerste lid onder c Vw samenhang gelezen met artikel 26, eerste lid Vw.* Hieruit blijkt dat het moment van de aanvraag en het moment van beslissen in primo en bezwaar centraal staat en niet de daaraan voorafgaande jaren. Een en ander had door verweerder dan ook wel degelijk met name over de periode na juni 2006 moeten worden geverifieerd bij de Belastingdienst, hetgeen niet is geschied.

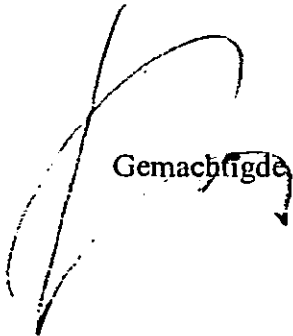
4. De tweede grief richt zich tegen het oordeel van de Rechtbank vermeld onder rechtsoverweging 4.5 alwaar is vermeld dat de Rechtbank van oordeel is dat

- 4 -

verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat appellant niet in aanmerking komt voor de gevraagde machtiging tot voorlopig verblijf. Ten onrechts is aldus door de Rechtbank overwogen. Voor de toelichting hierop zij verwezen naar de vermelde toelichting bij de eerste grief alsmede naar het vermelde in de gronden van het beroep.

REDENEN WAAROM appellant zich tot U wendt met het verzoek dit hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak d.d. 11 juni 2008 van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam te vernietigen en zo mogelijk te bepalen dat aan appellant alsnog een machtiging tot voorlopig verblijf voor verblijf bij echtgenote wordt verstrekt.

Rotterdam, 17 juli 2008

Gemachtigde